दाडिमीकुसुमप्रख्या विषाख्या मुनिभिः स्मृता ।
मेरुमध्ये स्थिता या तु मूलदा ब्रह्मविग्रहा ॥ ६ ॥
सर्व्वतेजोमयी सा तु सुषुम्ना बहुरूपिणी ।
तस्या मध्ये विचित्राख्या अमृतप्लाविनी शुभा ॥ ७ ॥
सर्व्वदेवमयी सा तु योगिनां हृदयङ्गमा ।
विसर्गाद्बिन्दुपर्य्यन्तं व्याप्य तिष्ठति तत्त्वतः ॥ ८ ॥
मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छाजालक्रियात्मके ।
मध्ये स्वयम्भुलिङ्गन्तु कोटिसूर्य्यसमप्रभं ॥ ९ ॥
तदूर्द्ध्वे कामबीजन्तु फलशान्तीन्दुनादकं ।
तदूर्द्ध्वे तु शिखाकारा कुण्डली ब्रह्मविग्रहा ॥ १० ॥
तद्बाह्ये हेमवर्णाभं रसवर्णं चतुर्द्दलं ।
द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मं तत्र विभावयेत् ॥ ११ ॥
तदूर्द्ध्वेऽग्निसमप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभं ।
कादिचान्तषड्वर्णैन युक्ताधिष्ठानसंज्ञकं ॥ १२ ॥
मूलमाधाय षट्कोणं मूलाधारं ततो विदुः ।
स्वशब्देन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदुः ॥ १३ ॥
तदूर्द्ध्वं नाभिदेशे तु मणिपूरं महत्प्रभं ।
मेघाभं विद्युताभञ्च बहुतेजोमयं ततः ॥ १४ ॥
मणिवद्भिन्नतत्पद्मं मणिपूरं तथोच्यते ।
दशभिश्चन्दनैर्युक्तं डादिफान्ताक्षरान्वितं ॥ १५ ॥
शिखेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वलोकैककारणं ।
तदूर्द्ध्वेन हितं पद्ममुद्यदादित्यसन्निभं ॥ १६ ॥